

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4271/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, мал. ББ и мал. ВВ, сви из ... , чији је законски заступник мајка ГГ из ... , чији је пуномоћник Иван Тешић, адвокат из ..., против туженог ДД из ... , чији су пуномоћници Марко Пантовић, Сандра Кршенковић и Желимир Џамбић, адвокати из ... , ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 571/24 од 03.12.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 571/24 од 03.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 571/24 од 03.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 571/24 од 03.12.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу П2 173/24 од 19.09.2024. године, па је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужилаца плаћа за мал. АА износ од 20.000,00 динара месечно, за мал. ББ износ од 17.000,00 динара месечно и за мал. ВВ износ од 14.000,00 динара месечно, све почев од 19.09.2024. године па док за то постоје законски услови или ова одлука не буде измењена другом судском одлуком, до 15. у месецу за текући месец, с тим што је доспеле рате дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а у случају доцње дужан је да плати и законску затезну камату од доспећа сваког појединачног месечног износа па до коначне исплате, све уплатом на текући рачун законског заступник малолетних тужилаца – мајке ГГ код ... банке број ... , па се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Ужицу П2 289/22 од 19.01.2023. године у ставу трећем изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца за разлику преко износа досуђених претходним ставом, а до потраживаних износа и то за издржавње мал. АА до износа од 30.000,00 динара месечно, за мал. ББ до

износа од 25.000,00 динара и за мал. ВВ до износа од 15.000,00 динара месечно, све почев од 30.06.2023. године као дана подношења тужбе па док за то постоје законски услови или ова одлука не буде измењена другом судском одлуком, свака странка сноси своје трошкове поступка и свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу решења о трошковима поступка, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 др.закон, у даљем тексту: ЗПП), у члану 404. прописани су услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права.

Тужиоци ревизијом оспоравају решење садржано у пресуди другостепеног суда којим је применом члана 207. Породичног закона у вези члана 165. став 2. ЗПП одлучено да свака странка сноси своје трошкове, с обзиром да је парница вођена у интересу обе странке и малолетне деце, руководећи се разлозима правичности. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, налазећи да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Породични закон („Службени гласник РС“ бр. 18/05 ... 6/15) прописује да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није друкчије одређено (члан 208.); да се на поступак суда који је у вези са породичним односима примењује закон којим се одређује парнични поступак, ако овим законом није друкчије одређено (члан 202.); да се правноснажна пресуда у брачном спору не може побијати ванредним правним лековима, у погледу дела којим је донета одлука о поништењу и разводу брака (члан 227. став 2.). Осим код одлуке о разводу и поништају брака, Породични закон ни у једном другом случају у погледу главне ствари не искључује могућност изјављивања ревизије у поступцима у вези са породичним односима.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају ревизија није изјављена против одлуке о главној ствари, већ против решења којим је одлучено о трошковима поступка. Како се побијаним решењем овај поступак правноснажно не окончава, ревизија против решења није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**